

ISUS SE ÎNGRIJEA DE NEVOILE OAMENILOR

ÎNGRIJIREA NEVOILOR

Cum se îngrijea Isus de oameni și de nevoile lor?

- *Accepta să fie întrerupt.*
- *Întreba care sunt nevoile.*
- *Răspundea la nevoile cele mai profunde.*

Cum ne putem noi îngriji de oameni și nevoile lor?

- *Exemplul Dorcăi.*
- *Biserica în acțiune.*

ACCEPTÂND ÎNTRERUPERILE

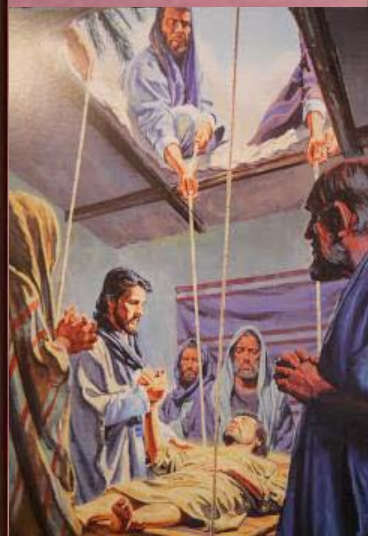
«Isus a cunoscut îndată că o putere ieșise din El; și, întorcându-Se spre mulțime, a zis: „Cine s-a atins de hainele Mele?“» (Marcu 5:30)

Mare parte din minunile săvârșite de Isus s-au realizat în urma unor întreruperi neașteptate (Iair, femeia cu pierderi de sânge, paralizatul coborât prin acoperiș, demonizatul din sinagogă, etc...).

El nu avea probleme în a lăsa deoparte ceea ce trebuia să facă pentru a răspunde cererii cuiva aflat în nevoie.

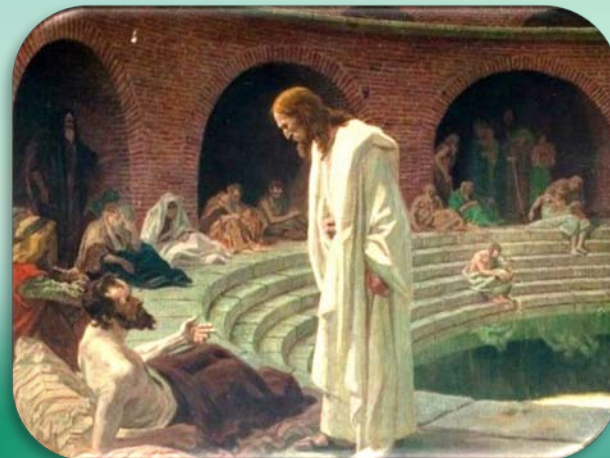
Dar noi, în general, considerăm întreruperile un deranj. De exemplu, nu dorim să ne amânăm călătoria pentru a ajuta pe cineva care are nevoie să schimbe o roată.

Îngrijirea nevoilor celorlați implică, de multe ori, o schimbare de planuri; a lăsa la o parte comoditatea noastră (sau egoismul) pentru a răspunde celui în nevoie.

ÎNTREBA CARE SUNT NEVOILE

«Isus a luat cuvântul, și i-a zis: „Ce vrei să-ți fac?” „Rabuni,” I-a răspuns orbul, „să capăt vederea.” » (Marcu 10:51)

«Isus, când l-a văzut zăcând, și, fiindcă știa că este bolnav de multă vreme, i-a zis: „Vrei să te faci sănătos?”» (Ioan 5:6)

De ce întreba Isus ceva atât de evident?

Deși orbul Bartimeu a răspuns cu rapiditate, paralizatul din Betezda nu a răspuns la întrebare, ci i-a povestit problemele sale lui Isus.

Aceasta era intenția: de a lăsa persoanele nevoiașe să își exprime nevoile sau îngrijorările. În acest fel ne-a învățat să empatizăm cu oamenii: să le oferim ocazia să se exprime, să îi ascultăm.

Biserica are nevoie să cunoască oamenii pe care intenționează să îi ajute, are nevoie să îi lase să își exprime temerile. În acest fel, va găsi cea mai bună metodă de a-i ajuta.

ÎMPLININD NEVOILE CELE MAI PROFUNDE

«Când le-a văzut Isus credința, a zis slăbănogului: „Fiule, păcatele îți sunt iertate!”» (Marcu 2:5)

Isus avea capacitatea de a cunoaște aspectele intime ale oamenilor (Ioan 2:25; 4:17-18). Așadar, știa că acest paralizat avea mai mare nevoie de sănătate spirituală decât fizică.

Ocazional, există nevoi ascunse sub alte nevoi.

Cu toate că nu avem capacitatea lui Isus, avem la dispoziție Duhul Sfânt care ne poate ajuta să discernem nevoile ascunse.

Nevoia de iertare și har divin sunt nevoile cele mai profunde care vor suplini satisfacerea altor nevoi mai superficiale.

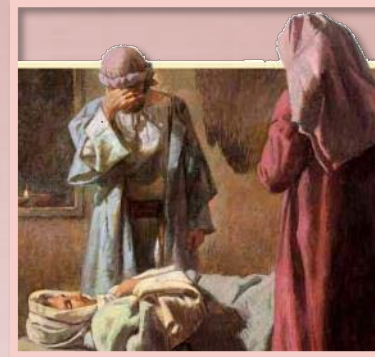
EXEMPLUL LUI DORCA

«În Iope, era o uceniță numită Tabita, nume, care în tălmăcire se zice Dorca. Ea făcea o mulțime de fapte bune și milostenii.» (Fapte 9:36 NVI)

Lucrarea Dorcăi se concentra, în special, pe pregătirea hainelor pentru cei nevoiași.

Fapte 9:41 prezintă două grupe de persoane care erau favorizate de această lucrare: sfinții (membrii bisericii) și văduvele (membre sau nu ale bisericii).

În relatarea povestirii Dorcăi, iese în evidență dragostea cu care ea își făcea treaba. Viața sa era reflectarea fidelă a instrucțiunilor lui Isus: «Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.» (Ioan 13:35).

Dorca este, de asemenea, un exemplu pentru o lucrare specializată, concentrată pe ajutorarea unui anumit grup de oameni.

BISERICA ÎN ACȚIUNE

«Încredințează-ți lucrările
în mâna DOMNULUI, și îți
vor izbuti planurile.»
(Proverbe 16:3)

Luca 14:25-35 ne indică pașii pe care trebuie să îi
urmăm pentru a ne duce la bun sfârșit lucrarea :

1. A fi ucenic.

Consacrare: devoțiune
fierbinte și sinceră
Domnului nostru și,
implicit, lucrării.

Dispoziție de
sacrificare de
sine (a purta
crucea).

Definirea mediului
și modului de
intervenție. De ex.

2. A planifica acțiunea.

Realizarea unui plan
strategic de lucru. Acest
plan trebuie să se
bazeze pe elemente din
aceste trei surse

Stilul colonistului urmărește împlinirea
nevoilor localității în care se află
biserica.

Stilul grădinarului constă în dezvoltarea
de relații de slujire cu cartierele din
proximitatea bisericii. O «grădină» în
care să lucreze).

Stilul păstorului are ca public-țintă un
anumit segment de populație, nu o
anumită zonă geografică.

Principii biblice și Spiritul Profetic.

Cunoașterea nevoilor comunității.

Idei luate de la propriii membri ai
congregației.

«Dacă înaintăm în credință hotărâți să îndeplinim lucrarea lui Dumnezeu într-un mod inteligent, vom avea succes. Nu trebuie să ne permitem să ne lăsăm stingheriți de atitudinea unor persoane care se complac în negativism și manifestă foarte puțină credință. Lucrarea misionară este condusă de oameni cu multă încredere în Dumnezeu și este pe punctul de a se dezvolta cu putere și eficiență»